

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

EP

menetluses osalesid: Rayonna prokuratura Lom, KM, HO**Resolutsioon**

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiivi 2013/48/EL, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega, tuleb tõlgendada nii, et neid kohaldatakse sellise kohtumenetluse suhtes, nagu on ette nähtud põhikohtuasjas vaidlusalustes riigisisestest õigusnormides, mis lubavad ravi ja turvalisuse kaalutlustel paigutada psühhiaatriaasutusse isiku, kes on dementsena toime pannud ühiskonnale ohtliku teo. Direktiivi 2012/13 tuleb tõlgendada nii, et kuriteo toimepanemises kahtlustatavat isikut tuleb teavitada tema õigustest niipea, kui talle esitatakse kahtlustused õigustavad seda, et pädevad asutused piiravad muudel kui kiireloomulistel juhtudel tema vabadust sunnimeetmetega, ja hiljemalt enne esimese ametliku uurimistoimingu tegemist politsei poolt.
2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 ning direktiivi 2012/13 artikli 8 lõiget 2 ja direktiivi 2013/48 artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisestest õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis näevad ette ravi ja turvalisuse kaalutlustel sellise isiku psühhiaatriaasutusse paigutamise kohtumenetluse, kes on dementsena toime pannud ühiskonnale ohtliku teo, kui need õigusnormid ei võimalda pädeval kohtul kontrollida, kas direktiivides ette nähtud menetlusõigusi on järgitud selle kohtu menetlusele eelnevates menetlustes, mis ei allu kohtulikule kontrollile.
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul, ja põhiõiguste harta artikli 51 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud direktiivi ja põhiõiguste harta sätet ei kohaldata kohtumenetlusele, milles lahendatakse ravi eesmärgil psühhiaatriaasutusse paigutamine, nagu see on ette nähtud põhikohtuasjas vaidlusaluses tervishoiuseaduse (Zakon za zdravo) artiklis 155 ja sellele järgnevates artiklites ning mis toimub põhjusel, et asjaomase isiku tervislikku olukorda arvestades esineb risk, et ta võib ohustada enda või kolmandate isikute tervist.
4. Direktiivi 2016/343 artiklis 3 toodud süütuse presumptsiooni põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et see nõuab, et sellises ravi ja turvalisuse kaalutlustel psühhiaatriaasutusse paigutamise kohtumenetluses, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis toimub isiku suhtes, kes on dementsena toime pannud ühiskonnale ohtliku teo, esitab prokurör tõendi selle kohta, et isik, kelle asutusse paigutamist taotletakse, on sellise ohu allikaks oleva teo toime pannud.

(¹) ELT C 352, 1.10.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 19. septembri 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. versus KIA Motors Corporation

(kohtuasi C-527/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Mootorsõidukid – Määrus (EÜ) nr 715/2007 – Artikli 6 lõike 1 esimene lause – Sõidukite remondi- ja hooldusteave – Tootja kohustus sõltumatute ettevõtjate ees – Selle teabe piiranguteta ja standardses vormis kättesaadavus – Üksikasjalikud eeskirjad – Diskrimineerimiskeeld)

(2019/C 399/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: KIA Motors Corporation

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust, artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et autotootja ei pea sõltumatule ettevõtjale tegema sõiduki remondi- ja hooldusteavet kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis.
2. Määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et autotootja on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kasuks loonud teabeteenuse osutaja vahendusel täiendava teabekanali originaalvaruosade turustamiseks volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kaudu, ei tähenda seda, et sõltumatute ettevõtjate jaoks on see teave kättesaadav viisil, mis on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodadega võrreldes diskrimineeriv selle sätte tähenduses, kui sõltumatutel ettevõtjatel on võimalik kasutada sõidukite remondi- ja hooldusteavet sellisel moel, mis ei ole volitatud edasimüüjatele ja remonditöökodadele kättesaadavaks tehtud teabe sisu ega kättesaadavuse vormi poolest diskrimineeriv.

(¹) ELT C 445, 10.12.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 19. septembri 2019. aasta otsus (Upper Tribunali eelotsusetaotlus - Ühendkuningriik) – The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs versus Henrika Daknevičiute

(kohtuasi C-544/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 49 – Asutamisvabadus – Tegutsemine füüsilisest isikust ettevõtjana – Liikmesriigi kodanik, kes on lõpetanud tegutsemise füüsilisest isikust ettevõtjana raseduse lõpuperioodi ja sünnitusjärgsete kehalise koormuse piirangute tõttu – Füüsilisest isikust ettevõtja staatuse säilitamine)

(2019/C 399/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal

Põhikohtuasja pooled

Hageja: The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Kostja: Henrika Daknevičiute